

Երևան. Հայաստանի Հանրապետութեան
Արտաքին Գործերի նախարարութեան.

Պատիւ ունեմ պատասխանել ձեր 30 յունիս գրութեան, որով պատասխանում էր իմ 24—6—36 գրութեան:

Հակառակ Արևելեան բանակի հրամանատար Գեաղիմ Կարաբեքիր փաշայի և մեր կողմից արևած ազդարարութեան՝ կասեցնել Օլթիի շրջանում ո'չ մի օրինաւոր հիմունքով արևած յարձակումները և յետ կանչել իրենց տեղերը ձեր զօրամասերը, յիշեալ մասերը դեռ չեն պարպւած և նոյնիսկ 2 յուլիսի 36 թ. նորից մի յարձակում է տեղի ունեցել:

Թէ Ձեր և թէ Ձեր զօրքերի հրամանատարի պատասխանների մէջ տեղի ունեցած յարձակումները չհերքելով՝ հանդերձ՝ ասում է, որ շարժումները տեղի են ունեցել մուսուլման ազգաբնակչութեան խնդրանօք, և որ այդ ազգաբնակչութեան դէմ ո'չ մի բռնութիւն ու հալածանք գործ չի դրւել, որ օսմանեան սահմանի դէմ ո'չ մի յարձակում չի եղել, որով գոյութիւն ունեցող յարաբերութիւնները չեն խանգարւել: Ինչպէս Ձեզ էլ անձանթ չէ, երկու կառավարութեան միջև գոյութիւն ունեցող յարաբերութիւնների հիմք են ծառայում Հայկական Հանրապետութեան պաշտօնապէս ճանաչած Բրէտտ-Լիտովսկի դաշնագիրը և նրա լրացուցիչ՝ Բաթումի դաշնագիրը, որը լրագործիւն ունեցող պատւիրակների կողմից ստորագրւած, երկու կառավարութեան կողմից ընդունւած և հաստատւած է:

Օլթիի շրջանն ևս յիշեալ դաշնագրի տրամադրութիւններով հաստատւած երեք նահանգների մէջ լինելով՝ համաձայն ժողովրդի ազատ կերպով կատարւած հանրաքւէին՝ օսմանեան պետութեան բացարձակ ստացւածքն է կազմում:

Յիշեալ շրջաններում որևէ պատճառով օսմանեան պաշտօնեաների կամ զինուորական ուժերի ժամանակաւորապէս չգտնւելը օսմանեան իշխանութեան այն տեղերից ո'չ փաստօրէն և ո'չ էլ իրաւականօրէն վերացնելու պատճառ չի կարող լինել:

Այն ժամանակ, երբ սպասում էր իրաւունքի և արդարութեան սկըզբունքների համաձայն և խաղաղ կերպով լուծել Բաթումի դաշնագրի ամբողջական տրամադրութիւնից ծագող վէճերը, եթէ այդպիսիներ կան — հայկական զօրամասերի կողմից Օլթիի շրջանի վրա կատարւած յարձակումները մեր կողմից չարունակութիւնը ցանկալի եղող բարեկամական և հարևանական յարաբերութիւնների՝ բացէ ի բաց խանգարւում են և միաժամանակ մեր բացարձակ իրաւունքի դէմ ոտնձգութիւն են արւում:

Ինչ վերաբերւում է Օլթիի մուսուլման ազգաբնակչութեան հրաւերին և պահանջին, այդ էլ կատարւած յարձակումն օրինականացնելու համար արդարացի մի փաստ չէ. եթէ նոյնիսկ ընդունւի, որ յիշեալ ազգաբնակչութիւնը այդպիսի մի դիմում կատարած է, այն ժամանակ այդ դիմումը նրա վրա յանցանքի մշտական պատասխանատուութիւնը կը հրաւիրէ:

Ինչպէս որ առաջին գրութեամբ էլ յայտնել եմ, մեր կառավարութիւնը և թիւրք ազգը հայ կառավարութեան և հայ ժողովրդին թշնամի չեն եւ ցանկանում են գտնել մի կապ փոխադարձ շահերը ապահովելու համար: Եթէ իմ տեսակէտները Հայաստանի կառավարութեան կողմից անկողմնակալ և շրջահայեաց կերպով քննեն, կը յուսամ, որ իմ յայտնած դիտողութիւնների անկեղծութեան և իմ ազգի ձեր ազգի հանդէպ ունեցած բարեկամական զգացմունքներին հաւատ պիտի ընծայւի: